

Sygn. akt IV U 265/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2013r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Iwona Chojecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 września 2013r. w S.

odwołania Z. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 19 lutego 2013 r. (Nr (...))

w sprawie Z. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do świadczenia przedemerytalnego

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje Z. K. prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 24 stycznia 2013 r.

UZASADNIENIE

Decyzja z dnia 19.02.2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawczyni Z. K. prawa do świadczenia przedemerytalnego, ponieważ nie wykazała okresu uprawniającego do emerytury wynoszącego co najmniej 30 lat tj. nie spełniła przesłanki z art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 30.04.2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. Nr 120 poz. 1252).

Od decyzji tej odwołanie złożyła ubezpieczona Z. K., która wносиła o jej zmianę. Odwołująca się argumentowała, że spełnia warunki do uzyskania świadczenia przedemerytalnego, ponieważ została zwolniona z zakładu pracy z przyczyn dotyczących pracodawcy i legitymuje się ponad 20 letnim stażem pracy.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie przytaczając treść przepisu art. 2 ust. 1 pkt. 2 powołanej ustawy o świadczeniach przedemerytalnych oraz treść art. 2 ust. 3 i podtrzymał argumentację, że ubezpieczona nie wykazała 30 – letniego okresu ubezpieczeniowego.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Ubezpieczona Z. K. ur. (...) złożyła dnia 22.01.2013 r. wniosek do pozwanego Oddziału ZUS o przyznanie jej prawa do świadczenia przedemerytalnego. Na podstawie przedłożonych świadectw pracy pozwany organ rentowy

uznał za udokumentowany w dacie złożenia wniosku okres ubezpieczeniowy w wymiarze 26 lat i 11 miesięcy. Ze świadectwa pracy, które złożyła Z. K. wynika, że pozostawała w zatrudnieniu do 30.06.2012 roku w (...) w S. i jej stosunek pracy ustał z przyczyn określonych w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 13.03.2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. Nr 90 poz. 844) (k. 9 akt ZUS). Ponadto ubezpieczona przedłożyła zaświadczenie z Powiatowego Urzędu Pracy z którego wynika, iż od dnia 02.07.2012 roku jest zarejestrowana jako bezrobotna i pobierała zasiłek od dnia 10.07.2012 roku do 10.01.2013 roku. Nie odmówiła przyjęcia propozycji pracy (k. 8 akt ZUS). Na podstawie tych dokumentów pozwany Oddział ZUS przyjął, że Z. K. nie spełnia warunków do przyznania jej świadczenia przedemerytalnego wobec nie osiągnięcia co najmniej 30-letniego okresu ubezpieczeniowego. Zaskarżoną decyzją z dnia 19.02.2013 r. pozwany odmówił wnioskodawczyni przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego (k. 21 akt ZUS).

W ocenie Sądu Okręgowego odwołanie ubezpieczonej jest uzasadnione. Z. K. w dacie złożenia wniosku o przyznanie jej prawa do świadczenia przedemerytalnego miała ukończone 56 lat w związku z tym znajduje zastosowanie przepis art. 2 ust. 1 pkt. 1 powołanej ustawy o świadczeniach przedemerytalnych. Przepis ten stanowi, iż prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy była zatrudniona u niego przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy i ukończyła co najmniej 56 lat kobieta i posiada okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet.

Zdaniem Sądu w przedmiotowej sprawie jak wynika ze świadectwa pracy a także z wyjaśnień ubezpieczonej jest stanowisko pracy zostało zlikwidowane, dlatego też wymieniony przepis znajduje w stosunku do niej zastosowanie. Bezsporne jest, iż ubezpieczona spełnia pozostałe warunki określone w art. 2 ust. 3 powołanej ustawy i w związku z tym Sąd przyznał Z. K. prawo do świadczenia przedemerytalnego od daty złożenia wniosku.

Mając na względzie powyższe Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w sentencji.